

vrijdag

17.03.2017

20.00 Concertzaal

19.15 Inleiding door

Klaas Coulembier

Solistenensemble Kaleidoskop & Luigi De Angelis/Fanny & Alexander

ЗМЕЯ – The Riot of Seduction

CONCERTGEBOUW BRUGGE

Het Berlijnse Solistenensemble Kaleidoskop (DE) werd in 2006 opgericht. Met Tilman Kanitz als artistiek leider concipieert het ensemble muziektheaterprojecten en innovatieve concertervaringen waarin de ensembleleden als muzikanten én protagonisten verschijnen. Artistieke flexibiliteit, uitstekende muzikale kwaliteit, openheid, persoonlijke inzet en de bereidheid om risico's te nemen zijn enkele van de belangrijkste kenmerken van het ensemble. Het repertoire reikt van de vroege barok tot hedendaagse muziek, waaronder ook hun eigen muzikale concepten. Het Solistenensemble Kaleidoskop werkt nauw samen met onder andere Radialsystem V in Berlijn, Holland Festival en Haus der Berliner Festspiele en ze zijn geregeld te gast bij andere gerenommeerde internationale festivals. Het ensemble wordt door de culturele administratie van de deelstaat Berlijn ondersteund.

Fanny & Alexander (IT) is een kunstenatelier dat in 1992 in Ravenna, Italië door Luigi De Angelis en Chiara Lagani werd opgericht. De compagnie produceert evenementen gaande van theater- en filmproducties, installaties en fototentoonstellingen tot workshops, performances en festivals. Hun werk werd zowel in Italië als tijdens internationale festivals gepresenteerd, waaronder Kunstenfestivaldesarts (Brussel), Mostra Sesc De Artes (São Paulo), Sophiensaele (Berlijn), Flying Circus Project (Singapore), Aylul Festival (Beiroet) en Tampere Festival (Finland). De producties van Fanny & Alexander kregen verschillende prijzen: Internationale Theaterfestival van Belgrado (BITEF) speciale prijs van de jury, Music Theatre Now 2013 (Zweden) en twee UBU speciale prijzen in Italië.

Luigi De Angelis (BE/IT) werd in Brussel geboren en is regisseur, licht- en geluidsontwerper en muzikant. Samen met Chiara

Lagani richtte hij in 1992 de compagnie Fanny & Alexander op. In zijn regie en ontwerpen vertrekt hij altijd van het verband tussen muziek en de auditieve en scenische ruimte, waarbij hij zich baseert op beeldende kunsten en hedendaagse muziek. In augustus 2015 werd hij uitgenodigd om *JOP2015* van Muziektheater Transparant te regisseren en hij is intussen ook huisartiest bij Transparant. Volgend seizoen werkt hij aan een nieuwe productie met het ensemble Vox Luminis, een coproductie van Muziektheater Transparant.

Michael Rauter (DE) studeerde muziek in Aken en Berlijn en werkt dikwijls discipline-overschrijdend: muziek, maar ook performance, theater, dans en de beeldende kunsten. In 2006 richtte hij het Solistenensemble Kaleidoskop op, waarvan hij tot 2016 artistiek leider was. Hij is ook lid van de noise-performancegroep Omöohno Paathuontudonthose (met Jan St. Werner, Thomas Mahmoud-Zahl en Tilman Kanitz). Hij werkte samen met artiesten als Liesa van der Aa, FC Bergman, Suzan Boogaardt & Bianca van der Schoot, Laurent Chétouane, Mouse on Mars, Georg Nussbaumer en Sasha Waltz.

De acteur Marco Cavalcoli (IT) studeerde bij onder anderen Marco Martinelli, Ermanna Montanari, Danio Manfredini, Pietro Babina en Michiko Hirayama. In 1998 werd hij lid van de compagnie Fanny & Alexander, waar hij nu hoofdacteur is. Zo verscheen hij in verschillende producties, waaronder *Scrooge* (2015), *Kriminal Tango* (2015), *We need money!* (2016) en *To be or not to be Roger Bernat* (2016). Hij werd in 2008 en 2012 genomineerd als de beste Italiaanse acteur voor de UBU Prijs en de eenmanshow *Him* van Fanny & Alexander werd door Corriere della Sera geselecteerd als een van de beste shows van de jaren 2000-2009.

Luigi De Angelis & Michael Rauter: concept

Luigi De Angelis: regie, licht- & decorontwerp

Michael Rauter: muzikale leiding

Solistenensemble Kaleidoskop:

Paul Valikoski, Mari Sawada: viool

Ildiko Ludwig, Yodfat Miron: altviool

Michael Rauter, Ulrike Ruf: cello

Clara Gervais: contrabas

Marco Cavalcoli: performance

Hubert Westkemper: sound design

Chiara Lagani: kostuumontwerp

Nicola Fagnani: skinpainting, assistentie licht- en decorontwerp

Boram Lie: dramaturgische medewerking

Julia Brand, Michael Hohendorf, Volker Hormann, Lisa Mitschke, Nora Schliermann (Solistenensemble Kaleidoskop), **Ruth Sarens** (Muziektheater Transparant): productieleiding

een project van Solistenensemble Kaleidoskop en Fanny & Alexander
productie: Klarafestival & Muziektheater Transparant
coproductie: Concertgebouw Brugge en deSingel (Antwerpen)

—

Michael Rauter (1980)

змер (2017)

geïnspireerd op en gebaseerd op delen van:

Claude Debussy (1862-1918)

Prélude de l'après-midi d'une faune (1894)

Maurice Ravel (1875-1937)

Daphnis et Chloé (1909-12)

Igor Stravinsky (1882-1971)

Le sacre du printemps (1911-1913)

Erik Satie (1866-1925)

Parade (1917)

WERELDPREMIÈRE

COPRODUCTIE CONCERTGEBOUW

In samenwerking met Klarafestival

Uw applaus krijgt kleur dankzij de bloemen van Bloemblad.

De verleiding van Diaghilev

De meanderende loop van de muziek-geschiedenis wordt gevormd door componisten en muzikanten die haar voortstuwen en haar richting bepalen. Bij het krieken van de 20e eeuw was er één man wiens sporen een diepere afdruk nalieten dan vele anderen. Hij was geen muzikant of componist, maar als impresario wist hij talloze mensen te begeisteren, te inspireren, ja zelfs te verleiden. Sergey Diaghilev (1872-1929) was een flamboyante persoonlijkheid die weliswaar een grote passie voor muziek koesterde, maar volgens zijn leraar Nikolai Rimsky-Korsakov geen talent had. Muziek zou dus nooit zijn beroep worden, maar hij wist zijn voorliefde voor de kunsten wel te vertalen in een glansrijke carrière als oprichter en leider van het bekendste balletgezelschap ooit. Diaghilev kwam tijdens zijn studies al in contact met een groep kunstliefhebbers waaronder Konstantin Somov en Léon Bakst, een voorbode van de interdisciplinariteit die zijn werk altijd zou kenmerken.

'Als impresario wist Diaghilev talloze mensen te begeisteren, te inspireren, ja zelfs te verleiden.'

In 1905 organiseerde Diaghilev een grote tentoonstelling van Russische portretkunst in Sint-Petersburg, en het jaar daarop slaagde hij erin een tentoonstelling over Russische kunst op te zetten in Parijs. Vanaf dat moment zou hij bruggen blijven slaan tussen Rusland en Europa, met Parijs als vaste uitvalsbasis. Na de tentoonstelling volgden concerten met Russische muziek en een productie van de opera *Boris Godunov* van Moessorgsky, eveneens in Parijs. Langs deze weg kwam hij als vanzelf bij ballet terecht. In 1909 richtte hij de beroemde Ballets Russes op, een gezelschap dat niet alleen de beste Russische dansers en choreografen aan zich wist te binden (met Vaslav Nijinsky op kop), maar dat ook een uitzonderlijke relatie wist uit te bouwen met

talrijke componisten en andere kunstenaars. Na de Russische revolutie van 1917 bleef Diaghilev in Europa, aangezien er binnen de cultuurpolitiek van het Sovjetregime geen plaats was voor de vaak visionaire ideeën van hem en zijn medestanders.

De inspirerende persoonlijkheid van Diaghilev is een van de uitgangspunten voor deze nieuwe muziektheaterproductie. Net zoals Diaghilev een goeie eeuw geleden heel wat conventies van de tijd naar zijn hand zette of links liet liggen, zo zien Luigi De Angelis en Michael Rauter zichzelf ook niet gehinderd door al te veel respect voor de heilige huisjes van de muziekwereld. Dat leidt tot een vrije en creatieve omgang met een aantal composities

uit het grote repertoire dat onder impuls van de Ballets Russes ontstond. Niet minder dan vier meesterwerken leveren de ruwe ertsen voor deze nieuwe compositie van Michael Rauter.

De rode draad is een zeventig minuten durende versie van Claude Debussy's *Prelude à l'après-midi d'un faune*, een orkestwerk dat in zijn originele vorm eigenlijk slechts tien minuten duurt. Dankzij de bekende, zweverige intro voor dwarsfluit solo en de kleurrijke behandeling van het orkest wordt deze compositie steevast genoemd als modelvoorbeeld van het impressionisme. In 1912 maakte Nijinsky een choreografie op het werk waarin hij zelf de hoofdrol vertolkte. Ook deze choreografie en de manier waarop ze genoteerd werd, leverde inspiratie voor *ЗМЕЯ*.

De andere werken die hun plaats vinden in deze voorstelling zijn stuk voor stuk verbonden met de impulsen die Diaghilev gaf aan de ballet- en muziekwereld van zijn tijd. Maurice

Ravel componeerde de muziek van *Daphnis et Chloé* voor een uitvoering door de Ballets Russes met Vaslav Nijinsky en Tamara Karsavina in de hoofdrollen. *Parade* van Satie is een prachtig voorbeeld van de symbiose tussen verschillende kunstenaars, met een scenario van Jean Cocteau en kostuums en decors van niemand minder dan Pablo Picasso. Het *pièce de résistance* uit de geschiedenis van de Ballets Russes is natuurlijk *Le sacre du printemps* van Igor Stravinsky. Ook dit monument wordt met de nodige vrijheid en een respectvol iconoclasmе geïntegreerd in de muziektaal van Kaleidoskop.

De bestaande composities worden op verschillende manieren getransformeerd in *ЗМЕЯ*. Een van de methodes is om bepaalde eigenschappen van een compositie te behouden, bijvoorbeeld het ritme, terwijl andere aspecten ontleend worden aan een ander werk. Bovendien werd elk van de gekozen werken oorspronkelijk opgevat als orkestmuziek, terwijl ze hier slechts door zeven musici gespeeld en gezongen worden. Sommige passages blijven quasi intact, terwijl andere muzikale onderdelen herleid zijn tot onherkenbare ruïnes, verre echo's van de creativiteit van Diaghilev en zijn entourage. Het resultaat is een nieuw muzikaal organisme waarin het dna van de Ballets Russes hecht vervlochten zit.

De Ballets Russes draaiden natuurlijk niet alleen om muziek, maar vooral ook om choreografie. Nijinsky sloeg met zijn dans nieuwe wegen in die niet altijd op spontaan applaus onthaald werden, maar die wel bepalend geweest zijn voor de ontwikkeling van het modern ballet. Bekend zijn vooral de hoekige bewegingen waarmee hij afstand nam van een meer vloeiende stijl, en de soms controversiële suggesties van (homo-)seksuele handelingen.

De muzikanten in *ЗМЕЯ* belichamen hier ook de beweging, met de slang als belangrijkste beeld. De slang is voor de makers een belangrijk symbool van verleiding, gekoppeld aan de verleidende kracht van Diaghilev, maar ook van dubbelzinnigheid (denk aan de gespleten tong) en ambivalentie. In de woorden van Luigi De Angelis: *'In de tuin van Eden was het de slang die de verleiding in de wereld bracht. Mochten we een diagram of tekening kunnen maken van het leven van Sergey Diaghilev en alle connecties die hij maakte, dan zouden we iets bekomen in de aard van een oneindige spiraal, zoals het skelet van een slang.'*

Daarnaast putten ze uit een repertoire van bewegingen uit Nijinsky's choreografie, maar ook uit alledaagse bewegingen. Marco Cavalcoli belichaamt als het ware de figuur van Diaghilev zelf. Hij verleidt de andere uitvoerders, zoals een rattenvanger van Hamelen die met zijn bezwerende klanken (en in dit geval ook handelingen) de massa in beweging brengt.

Klaas Coulembier

ONTDEK DE KUNSTCOLLECTIE VAN HET CONCERTGEBOUW

Annunciation, Pavel Bůchler © Tim Theo Deceuninck

Concertgebouw Brugge verleent onderdak aan een interessante verzameling actuele kunst, die gestaag aangroeit. Voor deze collectie wordt nauw samengewerkt met architect Paul Robbrecht, die samen met de kunstenaars kiest voor werken die in de moderne architectuur zelf geïntegreerd kunnen worden.

In 2014 kreeg het Concertgebouw er het kunstwerk *Annunciation* bij. Deze klankinstallatie van de Tsjechische kunstenaar Pavel Bůchler, bestaande uit een reeks luidsprekers uit een voormalig Oostblokstadion, is te bewonderen in de trappenhall aan de westzijde. In de installatie wordt een opname afgespeeld van gezoem van bijen dat het gevoel van een juichende menigte kan oproepen, meteen ook een verwijzing naar de gevoelens die muziek en dans kunnen losmaken.

HENK VAN RENSBERGEN

wo 25.01.17 — zo 16.04.17

Fotograaf Henk van Rensbergen is al meer dan dertig jaar gefascineerd door de magie en spanning van leegstaande fabrieken en vergeten kasteeltjes. Sinds 2015 werkt hij aan een nieuw project met beelden van hoe de wereld er zou kunnen uitzien als de mens zou uitsterven. Een selectie van zijn foto's is momenteel te bewonderen in het Concertgebouw.

VAN GLINKA TOT GUBAIDULINA
Twee eeuwen politieke en culturele omwentelingen in Rusland

Van Peter de Grote tot Catharina II de Grote

Het tentoonstelling van Peter de Grote (1682-1725) en Catharina II de Grote (1729-1796) is de laatste in de reeks van tentoonstellingen die de geschiedenis van Rusland in beeld brengen. Deze tentoonstelling wordt georganiseerd in de trappenhall van het Concertgebouw van Brussel, die de architect Paul Robbrecht heeft ontworpen samen met de kunstenaar Pavel Bůchler.

Van 1700 begonnen werd met de bouw van het paleis van Peter de Grote. Het paleis werd voltooid in 1732 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1725 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 1762 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1762 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 1796 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1796 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 1825 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1825 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 1854 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1854 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 1881 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1881 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 1917 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1917 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 1945 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1945 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 1979 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

Van 1979 begonnen werd met de bouw van het paleis van Catharina II de Grote. Het paleis werd voltooid in 2017 en was de grootste en meest indrukwekkende paleis in Europa. Het paleis werd gebruikt als woonplaats van de keizerin Catharina II de Grote.

MEER WETEN OVER RUSLAND?

za 10.09.16 — vr 10.06.17

Pluis de geschiedenis van Rusland en de Russische muziek uit tot in detail in de tentoonstelling *Van Glinka tot Gubaidulina, twee eeuwen van politieke en culturele omwentelingen in Rusland*. Deze tentoonstelling van Johan Huys is een seizoen lang te bezichtigen op de Foyer parterre.

© Mario Leko

vr 21.04.17 / 20.00 / Kamermuziekzaal
**Alexei Lubimov & Studio for New Music
Moscow / Glinka & Karmanov**

Onvermoeibaar reist Alexei Lubimov de wereld rond om de Russische muziek te propageren. Hij is op zijn best wanneer hij samen met jonge musici gloednieuwe muziek kan bepleiten, zoals Karmanovs veelkleurig verhaal van liefde en haat. Ook het zon-
overgoten romantische sextet van Mikhail Glinka is een kolfje naar de hand van Lubimov en de zijnen.

wo 31.05.17 / 20.00 / Concertzaal scène
**Nadar Ensemble / Lesaserma Pokhunakhis.
Russische muziek van nu**

Vier jonge multigetalenteerde Russische componisten vertellen het onwaarschijnlijke levensverhaal van Lesaserma Pokhunakhis (1944-2008). Sergey Khismatov, Alexander Khubeev, Alex Nadzharov en Marina Poleukhina inspireren zich op haar levenswerk en creëren samen een verrassende, bevreemdende en fascinerende voorstelling over het werk van een vergeten vrouw, waarin niets is wat het lijkt.

BESTEL UW TICKETS NU OP

WWW.CONCERTGEBOUW.BE
+32 70 22 33 02 / IN&UIT
BRUGGE 34

Praat na de voorstelling gezellig na in het Concertgebouwcafé of vertel ons wat u ervan vond op Facebook of Twitter (@concertgebouwbr).

Gezellig tafelen voor of na een voorstelling met een verrassing op vertoon van het concertticket.
www.concertgebouw.be/servies.

BRUGGE

FLUXYS

DeMorgen.

Knack

Klara

FOCUS|WTV